

САОПЋЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ

20. април 2022.

Правоснажна пресуда

110 година за отмицу и убиство Едина Зејћировића

Тужилаштво Брчко дистрикта БиХ доказало је оптужбе против Суана Халиловића, Самида Шабановића, Нихада Хукића и Сувада Дједовића оптужених за отмицу и свирепо убиство Едина Зејћировића. Након жалбеног поступка пред Апелационим судом Дистрикта, они су правоснажно осуђени за тешко убиство, којем су претходили отмица те агресивно и безобзирно мучење жртве, на укупно 110 година затвора. Првооптуженом Халиловићу потврђена је јединствена казна дуготрајног затвора од 36 година. С друге стране, Хукићу и Дједовићу јединствене казне изречене првостепеном пресудом смањене су за по четири године, па је Хукић правоснажно осуђен на 28, а Дједовић на 26 година дуготрајног затвора. Оптуженом Шабановићу, који у вријеме извршења кривичних дјела није имао године живота потребне за изрицање дуготрајног затвора, Апелациони суд потврдио је јединствену казну затвора од 20 година.

Оптужницу против њих Тужилаштво Дистрикта подигло је 8. маја 2020. године оптуживши их да су 17. новембра 2019. године, по претходном договору, а након што их је првооптужени окупио, отели и потом до смрти претукли и мучили Едина Зејћировића. Како је наведено у оптужници, њега је Дједовић најприје телефоном позвао у угоститељски објект *Стела*, гдје су га намамили у возило Халиловића, а потом га возећи по граду ударали тражећи да првооптуженом врати дуг од око двије хиљаде КМ. Зауставивши се на обали ријеке Саве код насеља Вучиловац, оштећеног су извукли из возила на насип и заједно ногама и песницама ударали по тијелу и глави, услед чега се скотрљао са насипа. Шутирајући га, газећи и све то наизмјенично снимајући телефонским апаратом оштећеног су наставили ударати да би га другооптужени шутирајући у главу бацио у Саву. Пошто га је Дједовић извукао из воде, жртву су наставили мучити - Хукић ударцима електрошокером у главу, Халиловић притискањем прста шаке комбиниркама и уринирањем по његовом лежећем тијелу, а Шабановић ударцима ногу и поновим бацањем у ријеку, након чега су се возилом удаљили оставивши беспомоћну жртву да се утопи - закључено је у оптужници ([линк на оптужницу](#)). У поступку против оптужених утврђено је да би оштећени преминуо већ услед нанесених повреда и у случају благовремене лекарске интервенције.

Током суђења Тужилаштво је истицало да је услед бројности нанесених повреда Един трпио јаке физичке болове, те да је константно имао страх високог интензитета уз осјећај животне угрожености. Указавши на упорност извршилаца у почињењу кривичног дјела и њихову безобзирност и агресивност која се огледала и у понижавајућем понашању према жртви, првенствено од стране Халиловића, Тужилаштво је затражило изрицање казни дуготрајног затвора за њега, Хукића и Дједовића. За Шабановића који у вријеме извршења кривичних дјела није имао двадесет једну годину живота, Тужилаштво је затражило изрицање затворске казне у висини законског максимума од двадесет година. Оцијенивши доказаним њихову кривицу, Основни суд Дистрикта их је по Кривичном закону Дистрикта првостепено осудио за кривична дјела отмице, почињено у саставу групе (*из члана 177 став (2)*), и убиства - на свиреп начин (*из члана 163 став (2) тачка 1)*). По жалбама одбране првостепена пресуда измијењена је у одлуци о казни Хукићу и Дједовићу смањењем за по четири године, док је у случају Халиловића и Шабановића првостепена пресуда остала неизмијењена.

